

Sag C-408/22

Anmodning om præjudiciel afgørelse

Dato for indlevering:

20. juni 2022

Forelæggende ret:

Conseil d'État (Frankrig)

Afgørelse af:

14. juni 2022

Sagsøger:

Ministre de l'Économie, des Finances et de la Relance

Sagsøgt:

Bricolage Investissement France SA

CONSEIL D'ÉTAT [udelades]

[Udelades]

[Udelades] [udelades]

MINISTRE DE L'ÉCONOMIE, DES
FINANCES ET DE LA RELANCE
mod SA Bricolage Investissement
France

Conseil d'État (øverste domstol i forvaltningsretlige sager, Frankrig) [udelades]

[udelades]

[udelades]

[udelades]

Retsmøde afholdt den 1. juni 2022

Afgørelse af 14. juni 2022

Under henvisning til følgende retsforhandlinger:

Aktieselskabet Bricolage Investissement France anlagde sag ved tribunal administratif de Montreuil (forvaltningsdomstolen i Montreuil, Frankrig) med påstand om fritagelse for selskabsskattebeløb og yderligere skattebidrag hertil, som selskabet havde betalt for skatteåret afsluttet i 2012, til et beløb af 633 352 EUR.

Ved dom nr. 1806737 af 10. oktober 2019 frifandt denne domstol ministre de l'économie, des finances et de la relance (ministeren for økonomi, finanser og genopretning, Frankrig).

Ved dom nr. 19VE04061 af 19. oktober 2021 ophævede cour administrative d'appel de Versailles (appeldomstolen i forvaltningsretlige sager i Versailles, Frankrig) denne dom og gav selskabet Bricolage Investissement France medhold.

Ved en appel og en replik, indgået den 19. november 2021 og den 10. maj 2022, [udelades] nedlagde ministre de l'économie, des finances et de la relance påstand ved Conseil d'État (øverste domstol i forvaltningsretlige sager, Frankrig) om ophævelse af denne dom.

Ministre de l'économie, des finances et de la relance har gjort gældende, at cour administrative d'appel de Versailles (appeldomstolen i forvaltningsretlige sager i Versailles) ikke tog hensyn til bestemmelserne i artikel 223 B i code général des impôts (lov om skatter og afgifter) og rækkevidden af dom C-386/14 af 2. september 2015 fra Den Europæiske Unions Domstol og foretog en urigtig kvalificering, da den fastslog, at et moderselskab, der ikke indgår i en skattemæssigt integreret koncern, i sit skattepligtige overskud uden medregning af den forholdsmæssige andel af omkostninger og udgifter kan fradrage alt udbytte, der er omfattet af anvendelsesområdet for samme lovs artikel 216 og er modtaget fra dets datterselskaber hjemmehørende i andre medlemsstater end Frankrig.

Ved svarskrift indgået den 14. april 2022 har selskabet Bricolage Investissement France nedlagt påstand om, at appellen forkastes [udelades]. Selskabet har gjort gældende, at de i appellen fremførte anbringender er ugrundede.

[Udelades]

Under henvisning til:

- traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde
- code général des impôts et le livre des procédures fiscales (lov om skatter og afgifter og lov om skatteprocedurer)
- dommen af 2. september 2015, *Groupe Steria SCA* (C-386/14) afsagt af Den Europæiske Unions Domstol

– code de justice administrative (lov om forvaltningsdomstole)

[Udelades]

Ud fra følgende betragtninger:

- 1 Det fremgår af de sagsakter, der er blevet fremsendt til den retsinstans, som har realitetsbehandlet sagen, at selskabet Bricolage Investissement France, som ejes 100% af aktieselskabet Adeo, i 2012 modtog udbytte fra det polske datterselskab Leroy Merlin Pologne, som Bricolage Investissement France er enejer af, og med henblik på fastsættelsen af den skyldige selskabsskat for det regnskabsår, der sluttede i 2012, anvendte den skatteordning for moderselskaber, der er fastsat i artikel 145 og 216 i loven om skatter og afgifter, på dette udbytte. I overensstemmelse med artikel 216, stk. 1, fradrog selskabet dette udbyttebeløb i sin nettoindkomst med undtagelse af en forholdsmæssig andel af omkostninger og udgifter på 5%. Ved en efterfølgende klage anmodede selskabet Bricolage Investissement France om mulighed for at fradrage det udbytte, som det havde modtaget fra dets polske datterselskab, i sin helhed, uden medregning af den forholdsmæssige andel af omkostninger og udgifter. Efter afslag på denne klage anlagde Bricolage Investissement France sag ved tribunal administratif de Montreuil (forvaltningsdomstolen i Montreuil, Frankrig) med påstand om nedsættelse af selskabets skattepligtige overskud for regnskabsåret, der sluttede i 2012, med et beløb svarende til denne forholdsmæssige andel og tilbagebetaling af det tilsvarende skattebeløb. Ministre de l'économie, des finances et de la relance har iværksat kassationsanke af dom af 19. oktober 2021, hvorved cour administrative d'appel de Versailles (appeldomstolen i forvaltningsretlige sager i Versailles) efter at have ophævet dommen af 10. oktober 2019, hvorved tribunal administratif (forvaltningsdomstolen) havde forkastet selskabets påstande, indrømmede selskabet fritagelse for selskabsskattebeløbene og de yderligere skattebidrag for regnskabsåret, der sluttede i 2012, svarende til neutraliseringen af den forholdsmæssige andel, som selskabet havde medregnet i sit overskud.
- 2 Artikel 216, stk. 1, i loven om skatter og afgifter bestemmer i den affattelse, der finder anvendelse på tvisten, at et moderselskab i sin samlede nettoindkomst kan fradrage nettofortjenesten fra selskabsandele, der giver ret til anvendelse af moderselskabsordningen og er omfattet af artikel 145, og som moderselskabet oppebærer i løbet af et skatteår, med fradrag af en forholdsmæssig andel af omkostninger og udgifter med en fast sats på 5% af den samlede fortjeneste fra selskabsandele, herunder skattegodtgørelser. Artikel 223 A i den samme lov i dens dagældende affattelse vedrørende betingelserne for adgang til ordningen om skattemæssig integration havde følgende ordlyd: *»Et selskab kan være eneste betalingspligtige med hensyn til selskabsskatten vedrørende det samlede resultat i en koncern, som består af selskabet selv og selskaber, hvori selskabet i hele regnskabsåret uden afbrydelse direkte eller indirekte, med selskaber eller faste driftssteder i koncernen som mellemlid, besidder mindst 95% af selskabskapitalen [...] / Det er kun selskaber eller faste driftssteder, som har indvilliget heri, og hvis resultat er selskabsskattepligtigt efter de almindelige regler eller bestemmelserne*

i artikel 214, der kan indgå i koncernen. [...]« Samme lovs artikel 223 B i den affattelse, der finder anvendelse, definerer ordningen om skattemæssig integration som følger: »Moderselskabet fastlægger det samlede resultat ved algebraisk addition af resultaterne i hvert af selskaberne i koncernen efter de almindelige regler eller betingelserne i artikel 214. / Det samlede resultat nedsættes med den forholdsmæssige andel af de omkostninger og udgifter hidrørende fra indtægter fra kapitalandele modtaget af et koncernselskab fra et selskab, der har været medlem af koncernen i mere end et regnskabsår, og hidrørende fra indtægter fra kapitalandele modtaget af et koncernselskab fra et mellemliggende selskab, hvorom moderselskabet dokumenterer, at de hidrører fra indtægter fra kapitalandele, der er udbetalt af et selskab, der har været medlem af koncernen i mere end et regnskabsår, og som ikke allerede har dannet grundlag for berigtigelser i medfør af dette stykke eller stk. 3. [...]«

- 3 Artikel 49 i traktaten om den Europæiske Unions funktionsmåde har følgende ordlyd: *»Inden for rammerne af nedennævnte bestemmelser er der forbud mod restriktioner, som hindrer statsborgere i en medlemsstat i frit at etablere sig på en anden medlemsstats område. Dette forbud omfatter også hindringer for, at statsborgere i en medlemsstat, bosat på en medlemsstats område, opretter agenturer, filialer eller datterselskaber (...)*«.
- 4 Ved dom af 2. september 2015, *Groupe Steria SCA (C-386/14)*, fastslog Den Europæiske Unions Domstol, at artikel 49 TEUF skal fortolkes således, at den er til hinder for en medlemsstats lovgivning om en ordning om skattemæssig integration, hvorefter et skattemæssigt integreret moderselskab har ret til neutralisering af en medregnet forholdsmæssig andel af omkostninger og udgifter, fastsat til 5% af det samlede nettoudbytte, som dette moderselskab har modtaget fra hjemmehørende selskaber, der deltager i den integrerede koncern, når moderselskabet ifølge denne lovgivning ikke har mulighed for en sådan neutralisering for så vidt angår udbytte, som det modtager fra datterselskaber, der er hjemmehørende i en anden medlemsstat, og som objektivt set efter moderselskabets valg ville kunne være omfattet af denne mulighed, såfremt datterselskaberne havde været hjemmehørende i samme medlemsstat.
- 5 *Ministre de l'économie, des finances et de la relance* har gjort gældende, at *cour administrative d'appel* (appeldomstolen i forvaltningsretlige sager) begik en retlig fejl, da den fastslog, at selskabet *Bricolage Investissement France* til støtte for sin påstand om nedsættelse af det selskabsskattebeløb, som selskabet havde betalt for det regnskabsår, der sluttede i 2012, med føje kunne gøre gældende, at artikel 223 B i loven om skatter og afgifter tilsidesætter etableringsfriheden, for så vidt som den ikke hjemler mulighed for at neutralisere den forholdsmæssige andel af henførte omkostninger og udgifter i forbindelse med indtægter fra kapitalandele fra datterselskaber hjemmehørende i en anden EU-medlemsstat end Frankrig, der opfylder kriterierne for at kunne omfattes af ordningen om skattemæssig integration, og da den i denne henseende ikke tillagde det betydning, at det pågældende moderselskab på trods af kapitalmæssige bånd til andre franske

selskaber, der giver mulighed for at oprette en skattemæssigt integreret koncern, ikke indgik i en sådan koncern.

- 6 Der opstår et alvorligt problem med fortolkningen af EU-retten i forbindelse med spørgsmålet om, hvorvidt artikel 49 i traktaten om den Europæiske Unions funktionsmåde er til hinder for en medlemsstats lovgivning om en ordning om skattemæssig integration, hvorefter et skattemæssigt integreret moderselskab har ret til neutralisering af en medregnet forholdsmæssig andel af omkostninger og udgifter i forbindelse med udbytte, som dette moderselskab har modtaget fra hjemmehørende selskaber, der deltager i den integrerede koncern, samt, for at tage hensyn til den i præmis 4 nævnte dom fra Den Europæiske Unions Domstol, i forbindelse med udbytte, som det modtager fra datterselskaber, der er hjemmehørende i en anden medlemsstat, og som objektivt set efter moderselskabets valg ville kunne være omfattet af integrationsordningen, hvis de var hjemmehørende i denne medlemsstat, men hvorefter et hjemmehørende moderselskab, der – på trods af kapitalmæssige bånd til andre hjemmehørende enheder, der giver mulighed for at oprette en skattemæssigt integreret koncern – ikke har valgt, at det skal indgå i en sådan koncern, nægtes en sådan neutralisering i forbindelse med udbytter, som selskabet modtager fra sine hjemmehørende datterselskaber, såvel som udbytter fra datterselskaber i andre medlemsstater, der, bortset fra hjemstedet, opfylder kriterierne for at være omfattet af en sådan ordning.
- 7 Af denne grund skal Den Europæiske Unions Domstol forelægges dette spørgsmål i medfør af artikel 267, stk. 1, litra b), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, og afgørelsen af den appel, der er iværksat af ministre de l'économie, des finances et de la relance, udsættes, indtil Domstolens afgørelse foreligger.

AFGØRELSE:

Artikel 1 Sagen vedrørende appellen iværksat af ministre de l'économie, des finances et de la relance udsættes, indtil Den Europæiske Unions Domstol har taget stilling til spørgsmålet om, hvorvidt artikel 49 i traktaten om den Europæiske Unions funktionsmåde er til hinder for en medlemsstats lovgivning om en ordning om skattemæssig integration, hvorefter et skattemæssigt integreret moderselskab har ret til neutralisering af en medregnet forholdsmæssig andel af omkostninger og udgifter i forbindelse med udbytte, som dette moderselskab har modtaget fra hjemmehørende selskaber, der deltager i den integrerede koncern, samt, for at tage hensyn til dommen af 2. september 2015 *Groupe Steria SCA* (C-386/14), i forbindelse med udbytte, som det modtager fra datterselskaber, der er hjemmehørende i en anden medlemsstat, og som objektivt set efter moderselskabets valg ville kunne være omfattet af integrationsordningen, hvis de var hjemmehørende i denne medlemsstat, men hvorefter et hjemmehørende moderselskab, der – på trods af kapitalmæssige bånd til andre hjemmehørende enheder, der giver mulighed for at oprette en skattemæssigt integreret koncern – ikke har valgt, at det skal indgå i en sådan koncern, nægtes en sådan neutralisering

i forbindelse med udbytter, som selskabet modtager fra sine hjemmehørende datterselskaber, såvel som udbytter fra datterselskaber i andre medlemsstater, der, bortset fra hjemstedet, opfylder kriterierne for at være omfattet af en sådan ordning.

[Udelades] Afsagt den 14. juni 2022.

[udelades]

[udelades]

[udelades]

[udelades]

[udelades]

ARBEJDSDOKUMENT